

Het huidige wetsvoorstel 'voorschriften vrijstelling leerplicht bij richtingbezwaren' maakt het geven van thuisonderwijs onaanvaardbaar ingewikkeld. Thuisonderwijs zou een recht moeten zijn, een keus die ouders bewust kunnen maken, net zoals ze kunnen kiezen voor een bepaalde school. Niet alleen op het moment dat een kind vier jaar wordt, maar ook later, als blijkt dat het kind iets anders nodig heeft dan een reguliere school en ouders bereid en in staat zijn om het onderwijs aan hun kind op te pakken. En niet alleen op grond van een richtingbezwaar, maar ook op grond van een weloverwogen positieve keuze voor thuisonderwijs.

Ook de eis dat slechts 1 ouder het onderwijs moet geven. Bizar! Elke school heeft meerdere vakleerkrachten die uitblinken in iets en daarom dat vak geven. Waarom zouden thuisonderwijs-ouders geen andere vakbekwame mensen in mogen zetten ten behoeve van hun kind? Onbegrijpelijk. "You need a village to raise a child": andere mensen zijn nodig om een kind de wereld te laten kennen, ook in het thuisonderwijs.

Angst is een slechte raadgever. Controle d.m.v. tussentijdse toetsen, onaangekondigde huisbezoeken: is dat nu werkelijk nodig? Het meeste van wat een kind leert, zie je door wat een kind doet, zegt, laat zien in zijn verhalen en tekeningen, presentaties, uitvoeringen. Dit kun je vastleggen in een portfoliomap. Toetsen zijn dan niet nodig. Je gaat uit van vertrouwen in het kunnen van een kind. Uitgaan van vertrouwen betekent ook, en juist, dat jij als ouder je kind volgt, met hem meegaat en hem voorgaat in zijn ontwikkeling. Een vast curriculum met voorgeschreven uren en lessen past daar niet bij. Wat het ene kind in een maand leert, daar doet het andere kind zes maanden over. Die ruimte en tijd zijn belangrijk. Een kind maakt sprongen, en kan bijvoorbeeld eerst een half jaar alleen maar rekenen en zich dan weken storten op taal, lezen, schrijven. En dan weer een periode heerlijk spelen, knutselen, tekenen. Als je echt uitgaat van het kind, van zijn behoeftes, ben je heel goed in staat om te zien wat een kind op dat moment nodig heeft en kun je daarop inspelen. Ouders die kiezen voor thuisonderwijs, doen dat omdat ze weten wat hun kind op een bepaald moment nodig heeft aan liefde, aandacht, vertrouwen en onderwijs. Zij kunnen hen dat geven, met hulp van anderen die daar graag aan meewerken. Dat is de kracht van het thuisonderwijs!

Daarom pleit ik voor een veel ruimere invulling van de wet 'voorschriften vrijstelling leerplicht bij richtingbezwaren':

- + ruimte voor een positieve keus voor thuisonderwijs (dus niet omdat je tegen iets anders bent, maar omdat je vóór thuisonderwijs bent);
- + ruimte om te kiezen voor thuisonderwijs, ook als een kind al op school zit of heeft gezeten;
- + ruimte om andere mensen in te zetten om onderwijs te geven in het thuisonderwijs;
- + geen verplichte tussentijdse toetsen of onaangekondigde huisbezoeken, maar beoordeling op grond van wat een kind werkelijk gedaan heeft.